

מוצג 1

תצהיר אהרון

אפל באום

תצהיר

אני, הח"מ, אהרון אפלבוים, ת.ז. 26068585 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צמוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן, וזאת כתצהיר עדות מראשי מטעמי בתיא (פ"ת) 23862-03-13 שהגישה נגדי עמותת בני ברך.

1. הנני יליד 1957, מנכ"ל חברת הי-טק, תושב כוכב-יאיר, נשוי, אב לשני ילדים וסב לשלושה נכדים.
2. בני הוא חבר בבני ברך, ודרכו התודעתית לארגון זה (הכל כפי שאפרט להלן). למרות הצורך שלי להתגונן מפני תביעה זו שהוגשה נגדי על-ידי בני ברך, חשוב לי שלא לפגוע מעבר לצורך ההכרחי בפרטיות בני ובפרטיות משפחתי. הקשר עם בני חשוב לי מכל, ואני נאבק על קשר זה שנים ארוכות למרות כל הקשיים.
3. יחד עם זאת, אני מרגיש מחויב לא רק להתגונן מפני תביעה שלא אני יזמתי – אני הרי הגשתי את התלונה שלי באופן דיסקרטי ולא פרסמתי אותה, אלא גם לשכור את קשר השתיקה של הורים לילדים בקבוצות כיתתיות בכלל, ובבני ברך בפרט. הורים פעמים רבות מתביישים במה שקרה למשפחתם, חוששים שבסוף תאשימו אותם כי היו הורים "לא טובים", מפחדים שהילדים ינתקו איתם קשר או שישבלו התנכלות מהקבוצה. אני גם נאבק על הבן שלי, וגם לא מוכן לוותר על האמת, שחשוב שיכירו אותה.
4. אציין, שלא רק הורים מפחדים לדבר ולהעיד, אלא גם יוצאי הקבוצות הכיתתיות, ובני ברך בפרט. במסגרת העבודה על תיק זה פנינו לכמה וכמה יוצאי בני ברך (מעשרה), שהיו בקשר עם המרכז הישראלי לנפגעי כתות, וביקשנו מהם להעיד לטובתי. כולם רצו לעזור וקבעו תמיכה, אבל רובם סירבו להעיד בשל חששות שונים. ארבעה שכבר הסכימו להעיד התחרטו לאחר שכבר סיימו להכין את תצהיריהם עם עורכי דיני. אני הנחתי את עורכי דיני שלא לזמן יוצאי בני ברך לעדות אם הם לא הסכימו לתת תצהיר בשל חששם להעיד, משום שאני מכבד את אותם אנשים ומבין את מצבם, ואיני רוצה להעמיד אותם בסיטואציות קשות מבחינתם.
5. לפיכך תצהירי זה נוסח באופן "מתושב", כאשר במקומות מסוימים אני חוסך בפרטים על-מנת שלא לפגוע בבני, במשפחתי ובמשפחתי מעבר למה שנדרש.

יעילות" חבן לבני ברך והיכרותי עם ארגון זה בעקבות זאת

6. בני, כבן 30, התחיל את היכרותו עם בני ברך בגיל 16 בערך בעקבות דוד של אמא שלו, שהיה חבר בבני ברך, ואשר הגיע לביתנו ללמד אותנו נגינת פסנתר ורוסית. תוך כדי שיעורי הרוסית החל הודד – כמובן מבלי לבקש את רשותנו המקדימה – לדבר איתנו על קבלה ועל לייטמן, לתת לו תומרים של לייטמן לקריאה (כאילו ללימוד הרוסית), לעניין אותו בכך וכיו"ב.
7. לא היינו מודעים לכך שהוא התחיל לחעביר לו טקסטים של לייטמן. בהזדמנות אחת "תפסנו" את הודד מעביר טקסטים כאלה ודרשנו ממנו להפסיק. והוא אמר ש"טעה" וחבטיח להפסיק, אבל בדיעבד גילינו ששיקר לנו והוא המשיך לעשות זאת בסתר.
8. היום אני יודע להגיד, שמדובר בהתנהלות אופיינית לחבר קבוצה כיתתית בכלל ולבני ברך בפרט: הניסיון המתמיד "לגייס" חברים חדשים, לעסוק ב"הפצה" בכל הזדמנות שנקרית על הדרך.
9. בעקבות זאת הגיע חבן לבני ברך והחל את דרכו שם.

10. למיטב ידיעתי, בשיעורים של "הגרעין הקשה" של בני ברוך, המעגל הפנימי של הקבוצה המרוכז סביב לייטמן, הותר לו להשתתף רק כאשר הגיע לגיל 18.
11. מאז ועד עזיבת הארץ במאי 2015 בני הוא חבר פעיל בקבוצה הפנימית של בני ברוך. בעקבות זאת ודרכו נחשפתי לפעילות של בני ברוך ולדפוסי ההתנהלות בה. כל השנים הייתי בקשר עם הילד, קרוב יותר או פחות. דיברתי איתו. שמעתי ממנו. פגשתי את חבריו אותם הכיר לי. הלכתי לשיעורים ומספר אירועים שלהם אליהם הזמין אותי – כינוס פורמלי ואירועים פרטיים. השקפתי מהצד על התהליכים שעובר ועל השינויים שבו. זו היכרותי הבלתי אמצעית, במשך יותר מעשר שנים, עם בני ברוך.
12. תוך כדי הצבא נכנס יותר ויותר לבני ברוך. החל לבלות בפתח תקווה, במרכז בני ברוך. העביר שם חופשות מהצבא וסופי שבוע.
13. אחד הסימנים הראשונים שהמחישו לי שיש כאן בעייה של ממש הוא כשהודיע לנו (ב-2004) שהוא לא מתכוון להגיע לסעודת ראש השנה עם המשפחה המורחבת, אירוע מאד חשוב עבורנו ולכל המשפחה וגם לו מאז ומעולם, משום שרוצה להעביר את החג במרכז בני ברוך. מדובר בביטוי מובהק ל"ניתוק" של החברים מבני המשפחה, מהאופן בו חיו את חייהם, במועד מיוחד וחגיגי כמותו יש אולי שניים שלושה בשנה.
14. בערך בגיל עשרים הוא נעשה בן זוג של חברה אחרת בבני ברוך, ש"שודכה" לו שם (הוא מתאר זאת כהיכרות "ספונטנית" במסגרת של בני ברוך). אני יודע שהם דחפו מאד תזק, שכל אנשי הקבוצה הפנימית יהיו נשואים.
15. באותו תקופה גם היתה התפיסה של לייטמן, שכל חברי הקבוצה הפנימית צריכים לשמור מצוות כמו דתיים. ולכן כאשר הגיע בני לשם ביום שישי, הוא היה צריך להישאר שם כל השבת. כך גם לגבי החגים, כאשר הגיע מערב החג למרכז בני ברוך ונשאר שם עד סוף החג. עניין זה הפריע לנו במיוחד שכן במשפחתנו נהוג מאז ומעולם לערוך סעודות חג משותפות בנוכחות של כל חברי המשפחה.
16. תוך כדי הצבא כבר קיבל על עצמו במסגרת בני ברוך עבודות יזומות במסגרת ה"הפצה", מהסוג של לחלק 'פליירים' בצמתים, לעבוד במטבח. בהמשך עבד בתרגום סימולטני של השיעורים מעברית לרוסית. הכל בהתנדבות.
17. בשנה האחרונה של הצבא עבר לגור עם חברתו בפתח תקווה בסמוך למרכז בני ברוך.
18. כמתנת שחרור קנינו לו רכב כמעט חדש. בהמשך, מכספי מתנות החתונה שקיבל, הוא שילם 'מעשר' לבני ברוך על שווי הרכב שקיבל. בני אמר לנו זאת במפורש, ולצורך זה בירר אתנו כמה עלה הרכב. היה לו חשוב מאד להעביר 'מעשר' לבני ברוך גם על מתנות שוות כסף שקיבל, ולא רק על הכנסה.
19. בני אמר לנו שגם על המחאות החתונה הוא שילם 'מעשר', מעבר לשווי הרכב (שקודם לכן לא היה לו מהיכן לשלם עליו מעשר).
20. במאי 2007, כמה ימים לפני חג השבועות, התקשר אלינו בשבוקר והודיע לנו שמגיע לו מזל טוב שכן התארכ וכבר התקיימה מסיבת אירוסין במרכז בני ברוך.
21. כעבור ימים אחדים הודיע לנו שהחתונה תתקיים תוך זמן קצר – כשבועיים – בניו-יורק, והזמין אותנו להגיע. למרות שהיה מדובר בהתראה קשה ולא מאד מכבדת, עשינו מאמץ גדול והגענו

לאירוע. באירוע היו שמונה קרובי משפחה בסך הכל (הורי הכלה, אנהנו, דוד שלי שמתגורר בארה"ב), והיתר היו כשלושים-ארבעים חברי בני ברך מקומיים, שעזרו להם להפיק את האירוע בלוח הזמנים הדחוק.

22. הם היו כל השנים בדירות שכורות בפתח תקווה, במרחק הליכה מהמרכז של בני ברך. זה היה השיקול לבחירת הדירה.

הפעילות בבני ברך וניהול כל החיים סביב פעילות זו

23. הפעילות בבני ברך וסביב בני ברך תבעה את כל תשומת לבו וזמנו של בני. חייו סבבו את בני ברך באופן מוחלט במשך כל השנים.

24. כל לילה נערך שיעור בין 03:00 ל-06:00. מובן שכדי להגיע אליו צריך להשכים בשעה 2:00 או 02:30 בערך. לאחר שיעור הבוקר מתקיימת ארוחת בוקר משותפת במרכז. בשעות הערב המוקדמות היתה בד"כ פעילות במרכז, המיועדת ככלל לקהל הרחב, וחברי הקבוצה הפנימית ובהם בני היו מעורבים גם בה (כמתורגמנים, מארגנים, מרצים וכד').

25. באופן זה, לא נותר לבני כל זמן פנוי לשום פעילות שאינה עבודה או שאינה קשורה לבני ברך, כשבין לבין הוא ישן מעט שעות לפני השיעור שבאמצע הלילה.

26. באמצע היום היה בני שומע את שיעור לייטמן, שכל החברים שומעים ביחד בצהריים. שעה מסויימת בצהריים שבה כל החברים, כמו שרון, מתנתקים ושומעים בטלפון הקבוצתי את שיעור הצהריים.

27. סופי שבוע הוקדשו גם הם לבני ברך ולא למשפחה. בערב שבת (שישי בערב) יש סעודת שבת. באותן שנים הפעילות היתה נפרדת לגברים ונשים (והילדים עם הנשים), כאשר בטלוויזיה במעגל סגור רואות הנשים את הפעילות באולם הגברים. כלומר, לא רק שהוא לא היה אתנו, אלא אפילו עם משפחתו שלו הוא לא ישב לסעודת השבת.

28. בשבת יש פעילות אליה מתקבצים החברים, לרבות מפגשי שבת או שיעורי שבת. למיטב ידיעתי בעיקר לגברים. הוא אמר לנו שהוא משתתף באלה.

29. בני התקשה לשמור על מקום עבודה והחליף עבודה באופן תדיר. הוא עבד בעבודות שונות, גם בחברה שבבעלות המשפחה, אבל התקשה להתמיד בשל המחוייבויות לבני ברך. בשלב כלשהו החליט שהוא רוצה ללמוד מתמטיקה ומחשבים. מימנו לו בשמחה את הלימודים באוניברסיטת תל אביב, וגם את כל המחיייה של המשפחה (היו לו אז כבר שתי בנות) – סכומים שהתקרבו ל-200,000 ₪ לשנה (שכ"ד, תמיכה שוטפת, שכ"ל, הכל).

30. ואולם, אחרי שנה פרש מהלימודים לאחר כישלון גמור (אם איני טועה עבר בקושי קורס אחד מתוך שישה), ולא בגלל העדר כישורים: בני אובחן כמחונן, סיים בית ספר תיכון למחוננים לאחר שקפץ כיתה ותמיד הצטיין במדעים מדויקים. ואולם, קשה היה לו להצליח בלימודים אקדמיים תובעניים כאשר נדרש להיות בפעילות בני ברך אחר הצהריים/ערב, להיות ער כל לילה בין שלוש לשש, וגם להיות כל סופ"ש בפעילות סביב המרכז, וכל זאת לצד "תחזוקת" המשפחה.

31. אחרי השנה הבלתי מוצלחת הזו אמר שמבקש ללמוד מקצוע אחר. אמרנו לו שאנחנו מוכנים להמשיך לממן את לימודיו, אבל כדי שיהיה בזה טעם הוא צריך להתנתק באופן זמני מהפעילות התובענית בבני ברך, וכמובן שיוכל לחזור אליה לאחר השלמת הלימודים. הוא לא הסכים.

32. בני עבר קורס לחשמלאים, ועובד בעיסוק זה, שהגם ואני מכבד מאד כל עיסוק וגם את זה, כמובן אינו משקף את הפוטנציאל שלו כאדם מחונן. תמכנו בו בכך – רכשתי לו כלים וגם רכב שיוכל לבצע עבודות כעצמאי. במקצוע זה הועסק גם בבני ברוך בשכר שלא אפשר לכלכל את המשפחה ברווחה, וכמובן שממשכורת זו הפריש 'מעשר' לבני ברוך.
33. למרות המצב הכלכלי העגום, הוא הקפיד לנסוע ל"קונגרסים" של בני ברוך בחו"ל ובארץ: כינוסים שמהווים שיא מבחינת לוח השנה של בני ברוך. נסע לפחות פעמיים לארצות הברית. פעם לגרמניה. לדברים אחרים לא נסע לחו"ל בכלל (פעם אחת לקחתי אותו לענייני עבודה). הנסיעות לקונגרסים הן תובעניות מבחינת החברים, מחייבות התמסרות לארגון וכו', עזיבת העבודה והבית לכמה ימים לפחות, גם כשיש ילדים קטנים בבית.
34. בני גם ניסה "להכיר" לנו את בני ברוך כדי שנשתכנע שהדברים אינם כה נוראים. כמה פעמים היינו בדירות של חברים שלו למרכז, באירועים. פעם זה היה אצלו בבית. פעם הזמין אותנו למסיבה של מישוהו אחר כדי שנכיר. כך הכרתי את בני ברוך מזוויות נוספות, ולא רק דרך בני.
35. בתחילת הדרך גם הלכתי איתו פעמיים לשיעורי היכרות של לייטמן ל"מתחילים" (שיעורי הערב הפתוחים לכולם). הדברים הדהימו אותי בשטחיות שלהם, ברדידות שלהם. לא היה בהם שום תוכן שניתן להבין, אבל אין עם זה כל בעייה, להיפך – המסר היה שהשומעים לא מבינים או לא יכולים להבין אלא אם ילמדו ויעלו ברמה הרוחנית. בנוסף היתה לי הרגשה חזקה, שלא נותנים לשאול שאלות למי שחוששים מהשאלות שלו. אשתי ביקשה אבל לא איפשרו לה לשאול שאלה.
36. רציתי לבוא לשיעורים המתקיימים בלילה והוא לא הסכים. "אתה צריך להיות מוכן לזה" (ואני מפרש / מוסיף: מי שלא "מוכן", יכול להקשות, לשאול שאלות, לצעוק המלך הוא עירום וכן הלאה).
37. כל חיי המשפחה התנהלו סביב ההוראות של לייטמן. למשל, היתה להם תפיסה, שאסור להראות לילדים שום דבר שהוא האנשה (דמויות וולט דיסני או משהו דומה).
38. פעם הזמין בני את אשתי לבית קפה ל"פגישה חשובה" ואז אמר לה שהוחלט בקבוצה שהאנשה זה דבר אסור, ולכן אסור לנו להקריא לילדותיו סיפורים שיש בהם משהו לא ריאליסטי. למשל: חיה שמדברת. ילד שעף (פיטר פן). אסור דברים דימוניים. כשאשתי הגיעה לביתם וקראה לנכדה ספר, ראתה שעמודים מתוך הספר נתלשו, כי היו בהם ציורים "לא ריאליסטיים".
39. ה"ציות" ללייטמן ולהנהגה של בני ברוך ואי הפעלת כל שיקול דעת עצמאי באה לידי ביטוי בעניין ה"דתיות". כשנכנס בני לבני ברוך, היתה התפיסה של לייטמן שהחברים בקבוצה הפנימית צריכים להתנהג כדתיים (באופן סלקטיבי, לפי מה שלייטמן אמר). במעגלים חיצוניים יותר זה לא נדרש. בני התנהל בהתאם, והחל למשל, כאמור, לשמור שבת.
40. במועד כלשהו הוחלט בבני ברוך שאין צורך בדתיות אדוקה, למשל בשמירת שבת (מספיק לקיים את ערכי הקבלה). בעקבות זאת שינה בני את אורחות חייו. ביום אחד הגיע אלי לשבת והציע לעשות מנגל. הייתי המום מהשינוי. הוא הסביר לי ש"הכללים שונו" ועכשיו אפשר לעשות מנגל בשבת.
41. כך גם בקשר לעניין הפוליטי. יום אחד סיפר לי בני שהוא ואשתו מתפקדים לליכוד כי "כך הוחלט בבני ברוך", כדי שיוכלו להיות כוח פוליטי חזק ולהשתמש בו לטובת קידום האגנדה שלהם. זה

הדהים אותי, כי בני הוא אדם א-פוליטי לחלוטין, ולאשתו (שהיא במקור אמריקאית) אין בכלל מושג לגבי הזירה הפוליטית בישראל. ופתאום שניהם מתפקדים למפלגה, כי "כך הוחלט".

התרחקות וניתוק מהמשפחה

42. התוצאה המעשית של החברות הפעילה היא התרחקות וניתוק מהמשפחה. איני יודע בוודאות מה אומרים בני ברוך בחדרי חדרים לחבריהם (בני אמר לי שאומרים להם שהם צריכים לשמור על קשר עם המשפחה), אבל בפועל, באופן מעשי, כל סדר היום וכל ההתנהלות מונעת כל אפשרות כזו. יש כל כך הרבה משימות ודרישות – התגייסות להפצה ולפעילויות, והאירועים במרכז, שאובייקטיבית לא נשמר זמן פנוי.

43. כאשר הערבים תפוסים (בפעילות במרכז, ובהמשך צריך ללכת לישון מוקדם כדי להשכים לשיעור הלילה), כאשר כל זמן פנוי מוקדש להפצה, כאשר סופי השבוע והחגים תפוסים (שכן סעודת השבת וסעודות החג מתקיימות במרכז, ולעיתים גם לפעילות 'הפצה'), וכאשר אפילו לסעודת ערב ראש השנה הולכים למרכז בני ברוך ולא מגיעים למשפחה, הלכה למעשה לא מותירים שום אפשרות מעשית לטיפול הקשרים עם המשפחה.

44. היינו רואים את בני ומשפחתו בערך פעם בשלושה שבועות. לארוחת ערב של שעה-שעתיים במסעדה. כמעט ולא הגיעו לבית, כי את סופי שבוע בילו במרכז בני ברוך. חגים אף פעם לא (הפעם היחידה בכל השנים היתה בפסח 2014). תמיד במרכז בני ברוך. כמובן שהדברים השתנו במהלך השנים, כאשר היו תקופות עם יותר ועם פחות קשר. כשאני הייתי יותר בקשר או אשתי יותר בקשר. הקפדנו לשמור על גחלת של שמירת קשר, אבל קשר משמעותי לא היה, למעט עם הנכדים, שתמיד הקפדנו אנחנו להשאיר אותם מחוץ לכל מחלוקת.

45. מעבר להיבט האובייקטיבי של העדר זמן פנוי, נוצר מרחק עם המשפחה בשל התפיסה "הרוחנית" של בני ברוך / לייטמן, שהבן נעשה מחוייב לה, ואשר הוא מזדהה איתה בכל נפשו. משיחותיי עם בני ועם חבריו בבני ברוך אני יודע שהם מאמינים באמונה שלמה, שדרכם – קרי דרכו של לייטמן – היא הנכונה. הם מאמינים שרק דרכו היא הנכונה. הם מאמינים שזו הדרך היחידה להביא לתיקון עולם, להציל את האנושות. הם מאמינים לא רק שהאחרים "טועים", אלא שהאחרים נמצאים ברמה רוחנית נחותה ביחס אליהם, תלמידיו של לייטמן.

46. לייטמן הוא כמובן ברמה רוחנית עליונה בפני עצמו, ולאחריו תלמידיו הוותיקים ביותר, וכן הלאה. ואילו מי שאינו מצטרף לדרכם, קל וחומר מי שמביע אי הסכמה, הוא מעבר ל"בור", הוא מחבל בסיכוי להביא גאולה לעולם.

47. כאשר זו התפיסה, ברור שבאופן טבעי, גם בלי קשר לאופן שבו הפעילות בבני ברוך "תופסת" את כל זמנם הפנוי והלא פנוי של חבריה המחוייבים, חלה התרחקות בין חבר בני ברוך לבין משפחתו. במיוחד במצב כמו שלנו, בו לא רק שלא הצטרפנו או תמכנו אלא גם הבענו את התנגדותנו וכו'. מבחינתו, כאשר אנחנו אומרים שבני ברוך היא "כת", שלייטמן הוא שרלטן וכו', אנחנו ממש כופרים בעיקר.

48. ניתוק הקשרים לא היה רק אתנו. בנערותו היה לבני קשר קרוב עם אחותו, וזה נותק לחלוטין. היא התקשתה להשלים עם שינוי האישיות שלו והיחס שלו למשפחה, ועם כך שכאשר היא באה

לבקר אותו מתוך רצון לשמור על קשר איתו גייס אותה ל"משימות" שלו; היא כעסה עליו, ולו אובייקטיבית לא היה זמן או פנאי להשקיע בקשרים איתה.

49. הוא ניתק כל קשר עם המשפחה המורחבת, לרבות עם בני דודים אליהם היה קשור מאד, שממש גדל איתם. לא היה כל "ריב" או משהו דומה, אלא הקשר פשוט נותק.

50. עם חברי הילדות שלו הוא ניתק קשרים. הם לא ענייננו אותו. הקשרים החברתיים הם אך ורק מבני ברוך. אין יותר חברים אחרים.

51. אציין שכל השנים נאבקנו לשמור על קשר רצוף איתו. לא לאבד אותו. היו תקופות מועטות עם קשר מועט ביותר. היו תקופות שהיינו בקשר הדוק יותר. לפעמים ביקרנו בביתם לפעמים לא. לפעמים היו מגיעים אלינו. לעיתים הקשר כמעט נותק בגלל כעס שלהם, לתקופות קצרות לא נתנו לנכדות להגיע אלינו, ובהמשך זה חזר למצב רגיל.

52. רעייתי התאמצה במיוחד על-מנת לשמור על קשר עם הנכדים. היא נהגה לקחת אותם, לקנות להם בגדים, נעליים. היו תקופות בהן הנכדים באו אלינו ליום-יומיים. איני רוצה להכביר בפרטים כאן כדי לא לפגוע בפרטיותו המשפחה מעבר לדרוש, אבל צריך להבין שמשפחת בני חיה בצמצום – לא היתה שום אפשרות מעשית אחרת, ההכנסה מצומצמת והתשלומים לבני ברוך והפעילות בבני ברוך תובענית ביותר – וגם למען הנכדים ורווחתם במונן הבסיסי ביותר ובאהבתנו להם התאמצנו לשמור על קשר.

הבנתי כי מדובר ב'כת' והקשר שיצרתי עם המרכז הישראלי לנפגעי כתות

53. במועד כלשהו – בסביבות 2007, וההתנהלות סביב החתונה שהיתה מנותקת מאד מהמשפחה ומחברת מאד ל"קבוצה" פשוט נפל אצלנו האסימון שמדובר בקבוצה בעייתית ביותר.

54. בעקבות זאת ויתר העניינים אליהם נחשפנו התחלנו לחפש מידע על בני ברוך באינטרנט. לקרוא חומרים. נתקלנו באינטרנט באמירות שבני ברוך זה "כת". התחלנו לקרוא על כתות, מאפיינים וכו'.

55. התחלתי לקרוא חומרים מקצועיים על כתות. כיצד מאבחנים קבוצה כ'כת'. מה הופך תנועה רוחנית לגיטימית לכת. קראתי את החיבור What is a cult – פרסום שמסביר בצורה בהירה מהן אמות המידה לסיווג קבוצה כ'כת'. קראתי את הספרים של סטיב חסן – אורים ותומים בתחום, יצרתי איתו קשר באינטרנט והתייעצתי איתו.

56. רק אז הבנתי מה זו כת. באופן מיידה הכל "הסתדר" לי בראש. כל מה שידעתי ממוקור ראשון על הפעילות בבני ברוך התאים לאמות המידה שהוצעו בכתובה לקביעה מהי 'כת': השגת השליטה על החברים, שינוי האישיות, ההתרחקות מהמשפחה, עידוד הנישואין בתוך הקבוצה, המיסיונריות, ה'אנחנו צודקים וכולם טועים', ה"רק דרכנו היא הנכונה", הסגידה למנהיג, הבאת החברים להקדיש חלק משמעותי מזמנם ומכספם לטובת הארגון ו"גיוס" חדשים, המנגנונים הפורמליים והבלתי פורמליים שקיימים בקבוצה כדי להשיג כל זאת, הלחצים הקבוצתיים וכן הלאה. **הכל התאים**. הדמיון בין בני ברוך לבין הקבוצות הכיתתיות האחרות, כשבכלל לא משנה מהי התפיסה הרוחנית עליו מבוססים הארגונים האחרים. הדמיון בכל מה שמסביב ובאופן בו מושגת שליטה על החברים וחייהם.

57. בשלב מאוחר יותר התחלתי להתכתב באינטרנט עם אנשים שונים בעולם שפעילים מאד נגד בני ברוך. יוצאי בני ברוך שנפגעו, בני משפחות. כל אחד כזה הכיר לי נוספים. אנשים שכתבו נגד לייטמן. הרבה מאד חומרים שפורסמו בנושא.
58. נחשפתי לפרסומים רבים באינטרנט שביטאו את אותה דיעה בסיסית, שבני ברוך היא "כת" או שחשפו מידע שהצדיקו מסקנה כזו. פרסומים כאלה בוצעו לאורך כל השנים, לפני ואחרי מכתב התלונה שלי והגשת התביעה. לתצהיר מצורף **כנספת 1**. רשימה ותמצית של פרסומים, וזאת לשם ההמחשה בלבד. כל חיפוש פשוט ב'גוגל' של בני ברוך / קבלה לעם / לייטמן בעברית ובאנגלית מניב עשרות תוצאות מסוג זה, מפרסומים באמצעי תקשורת בולטים ועד אין ספור 'טוקבקים' ותגובות של אנשים מהיישוב בהקשר של פרסומים רלוונטיים.
59. בשלב מסוים אף פניתי לחוקר פרטי בבקשה לבדוק אם מתרחשת פעילות פלילית בתוך בני ברוך. החוקר הפרטי לא חזר עם תשובות ברורות לשום כיוון.
60. מישהו הפנה אותי למרכז הישראלי לנפגעי כתות' (דומני שב-2012), גוף שלא הכרתי עד אותה עת. מכיוון שכבר הייתי משוכנע לחלוטין שבני ברוך היא "כת", שמחתי על קיומו של גוף כזה ויזמתי פגישה עם גבי רחל ליכטנשטיין מנהלת המרכז. החלפנו דברים ומידע, ושמעתי ממנה על דיווחים ועדויות שהגיעו אליהם בקשר לבני ברוך.
61. בעקבות היכרותי עם גבי ליכטנשטיין והבנתי את הדברים התחלתי להתנדב במרכז הישראלי לנפגעי כתות כדי לסייע לפעילות החשובה של המרכז. הרגשתי שזו חובתי המוסרית כמי שנכווה באופן אישי, למנוע את הפגיעה בהורים נוספים ולספק רשת תמיכה סוציאלית למי שהצליחו לאזור את הכוח לצאת בעצמם.
62. מעבר לכך. עבורי זה היה מעין 'ריפוי בעיסוק'. קבוצת תמיכה. ראיתי ופגשתי אנשים באותו מצב. משפחות נהדרות שגם הן איבדו את ילדיהם לקבוצות כיתתיות שונות. הרגשתי שאנחנו לא לבד בסיטואציה הקשה שנפלה עלינו.
63. דרך הפעילות במרכז גם נפגשתי עם הורים אחרים לילדים בבני ברוך, שלוש או ארבע משפחות. נוכחתי לדעתי שלמרות שכל אחד הגיע מרקע אחר, מערכות יחסים אחרות עם ההורים וכו', הסיפורים לגבי בני ברוך ומה קרה לילד בעקבות ההצטרפות אליה מאד דומים.
64. הבנתי שהמרכז הוא הגוף היחיד המספק תמיכה סוציאלית לאנשים שעזבו קבוצות כיתתיות ולכן תרמתי למרכז כסף למטרה זו. בנוסף, עזרתי למרכז באופן כללי בקשרים, בגיוס תרומות, ארגון מפגשים וכיו"ב. מאחר ובאופן טבעי התעניינתי במיוחד בכל הנוגע בבני ברוך, המנכ"לית התייעצה איתי בעניינים שונים הנוגעים אליהם. הפכתי להיות מעין "מחזיק תיק בני ברוך" במרכז, כאשר עדכנו אותי והתייעצו איתי במקרים שהתעוררו הנוגעים לבני ברוך.

נסיבות הוצאת מכתב התלונה נשוא התביעה

65. בסוף שנת 2012 פנתה אלי, במסגרת התנדבותי במרכז הישראלי לנפגעי כתות, המנכ"לית שלו, ועדכנה אותי כי הגיעה ל"יקו החם" של המרכז דיווח של הורה מבית ספר רימונים בטבעון על כניסה של בני ברוך לבית הספר באמצעות עמותת בת המכונה 'לגדול בכיף'.

66. המדובר היה בתלונה מפורטת וקוהרנטית, ממנה עלה שלא בוצע גילוי להורים בבית הספר לגבי הקשר בין 'לגדול בכיף' לבין 'בני ברוך' /או קבלה. לפי התלונה, ההורים לא ידענו כלום, והאבא גילה את הדברים במקרה כאשר נכנס לכיתה וראה שקופית של 'קבלה לעם'.

67. נחרדתי מהדיווח כיוון שאני מכיר את השאיפה המיסיונרית של הארגון והנחתי שהניסיון להכניס תכנית חינוכית למערכת החינוך הוא חלק ממנה.

68. עשינו גם בדיקה באינטרנט, ממנה עלה בצורה ברורה הקשר בין בני ברוך ל'לגדול בכיף', והעובדה ש'לגדול בכיף' הוקמה על-ידי בני ברוך כדי להוות זרוע ארוכה שתפעל לקידום תפיסות שלה תוך אי גילוי ההקשר הקבליסטי של הדברים. לעניין זה ראה את המסמך, שצורף כבר לכתב ההגנה, ומסומן נספח 2.

69. מנכ"לית המרכז, גבי ליכטנשטיין, הבהירה לי שקיימת "מורכבות משפטית" ביחסים שבין המרכז לבין בני ברוך, ולכן אין בכוונת המרכז לפעול מול הרשויות בקשר לדיווח הנ"ל. אני חשבתי שלא לעשות דבר זה בלתי מתקבל על הדעת וממש מעילה בחובה אזרחית שמוטלת עלינו.

70. סברתי כי שילוב ישיר או עקיף של בני ברוך במערכת החינוך הכללית היא שערורייה. סברתי שיתכן, שהגורמים האחראים בקרב הרשויות אינם ערים לקשר בין 'לגדול בכיף' לבין 'בני ברוך', או אינם מודעים כלל לקיומה של תוכנית הלימודים הנ"ל ולאישורה על-ידי גורמים נמוכים יותר, או לא נתנו דעתם למלוא משמעויות הנושא, או לא מכירים את מהותה ואופייה האמיתי של בני ברוך.

71. לפיכך החלטתי שאני אפנה לרשויות במכתב תלונה שלי, בו אבקש אותן לבדוק את הדברים. המרכז לא היה מעורב בהוצאת המכתב מעבר לעזרה בניסוחים (עברית אינה שפת אמי) ולסיוע בהגדרת תפקידי הנמענים וכתובותיהם.

תוכן המכתב:

72. ניסחתי איפוא את המכתב על סמך המידע שהיה בידי – הן לגבי 'רימונים' והן לגבי מאפייני בני ברוך.

73. האמנתי ועודני מאמין באמונה שלמה בנכונות הדברים שכתבתי שם. באותה עת כבר הכרתי דרך בני, לפני ולפנים, את בני ברוך ואת האופן בו פועלים, וכבר הייתי בקיא בספרות לגבי כתות, באמות המידה לסיווגן, בעמדת המרכז הישראלי לנפגעי כתות לגביה, וכן הלאה.

74. כל שכתבתי שם הן דעות או מסקנות לגבי בני ברוך ששיקפו את דעתי הכנה.

75. כל אחת ואחת מהאמירות שנכתבו בתלונה מגובות במה שידעתי על בני ברוך, בעיקר מבני ומשפחתו, שכבר היה שם שנים, וגם מהחומרים שקראתי, מהיכרותי עם אמות המידה לסיווג כתות, הכל כפי שפירטתי לעיל: הטענה כי מטרתו הסמויה של הארגון היא שליטה בחברים בארגון וצבירת כוח; שהם מביאים את המאמינים לחיים של תלות ושעבוד; שהתנועה היררכית במובהק; שיש בה יסוד מובהק של אנתנו והם; כי מותר לשקר לעולם החיצוני, מותר להסתיר את המטרות המיסיונריות; כי הכוונה: ליצור זחות חדשה אצל החברים; שחי היומיום נשלטים לחלוטין ע"י המנהיג והמעגל הקרוב לו; שהחברים נאלצים להשתתף בשיעורים מדי לילה (ניתן שכדי למנוע שינה לצורך שליטה); שקבלה לעם הוא כת (מבוססת ממוסדת ועשירה); בעלת גיוס

שיטתי ומתוכנן. כל האמירות האלה מגובות בפרטים שהיו ידועים לי ושפורטו, ומהווה אמירות לגיטימיות לאור המידע האמור.

76. כאמור, הדעה שהבעתי במכתב התלונה כי בני ברוך היא "כת" לא היתה מקורית שלי, והועלתה על-ידי רבים מעבר למרכז הישראלי לנפגעי כתות - גם פרסומים של אמצעי תקשורת, וגם התבטאויות רבות אליהן נחשפתי באינטרנט. כלומר, כשכתבתי את מה שכתבתי במכתב התלונה, נתתי ביטוי לדיעה רווחת.

77. על-מנת לתת סימוכין לדברי והסברים "אקדמיים" על קבוצות בעלות אופי כיתתי, ועל-מנת שנמעני המכתב יוכלו להתרשם בעצמם ולהסיק את המסקנות שלהם, צירפתי לתלונה מספר מסמכים, שנועדו לתמוך אותה ולהראות שיש ממש בדברים. מסמכים אלה צורפו לכתב ההגנה: מסמך "איך כתות עובדות" (להיכרות עם התיאוריה) עם תרגום לעברית - מצורף ומסומן נספח 3; תחקיר מקיף ב'הארץ' על 'בני ברוך' - מצורף ומסומן נספח 4; "תקנון" 'בני ברוך' כפי שנדון באותו תחקיר - מצורף ומסומן נספח 5; המסמך של בני ברוך על הקשר בינה לבין 'לגדול בכיף' (נספח 2 לעיל). כאמור, כל המסמכים הנ"ל צורפו כבר למכתב התלונה, על-מנת שהנמענים יוכלו לקרוא את הדברים ולשפוט בעצמם.

78. מטרת התלונה היתה להביא את הגורמים המוסמכים לחקור בעניין ולהפעיל את סמכותם על הגורם שאישר את הכנסת תוכנית הלימודים ו/או לחזור בהם מהחלטתם הראשונה, ככל שהתקבלה כזו.

אי הפצת מכתב התלונה:

79. את מכתב התלונה לא הפצתי לאף גורם או אדם. לא פרסמתי אותו ברשתות החברתיות, לא העברתי אותו לאמצעי התקשורת ואפילו לא העברתי אותו להורים האחרים של חברי בני ברוך שהכרתי במרכז לנפגעי כתות. באמת ובתמים ציפיתי שהגורמים המוסמכים יבצעו את תפקידם ויבדקו את העניין. אם יראו שיש דברים בגוי: יפעלו. ואם יתברר שמדובר היה בדיווח שווא, יזרקו את התלונה שלי לפח ולא יקרה שום דבר, שכן היא אפילו לא פורסמה.

80. פעלתי איפוא כאזרח טוב, באופן אחראי ומתון, ולא במטרה "לגרום נזק מקסימלי" לבני ברוך. המדובר בטענה אבסורדית, שכן ברור שאם הייתי רוצה לחולל נזק מקסימלי הייתי מפרסם את המכתב ברבים.

81. אני חייב לציין, שמזעזע אותי כאזרח, שאדם שהתלונן לרשויות בתלונה על גורם רב עוצמה מבלי שפרסם את תלונתו ברבים, נגרר להליך משפטי ארוך ויקר. אני יכול לעמוד בהליך כזה, אך המסר שמועבר לציבור הרחב הוא חמור. שאפילו אם אזרח יתלונן באופן דיסקרטי מבלי לפרסם ברבים את התלונה הוא יכול להירדף על-ידי הגורם רב העוצמה נגדו התלונן.

נמעני המכתב

82. את המכתב שלחתי אך ורק לגורמים רלוונטיים ברשויות:

- א. שר החינוך, המנכ"לית ומנהלת האגף לשירות פסיכולוגי ייעוצי (שפ"י).
- ב. מנהלת המחוז במשרד החינוך.
- ג. מנהל מחלקת החינוך במועצה המקומית.

- ד. האחראית על 'כתות' במשרד לשירותים חברתיים.
ה. מנהלת המרכז הישראלי לנפגעי כתות עצמו.
ו. מנהל בית ספר רימונים.

83. אבקש לציין, כי מבחינה אובייקטיבית היה לגיטימי מבחינתי לשלוח את המכתב לגורמים נוספים שהם בעלי נגיעה ישירה לעניין, למשל: השר לשירותים חברתיים (שמשרדו אחראי על הטיפול בכתות), מנכ"ל משרדו, ראש המועצה המקומית טבעון, מבקר המדינה, יו"ר וועדת החינוך של הכנסת, המפקח על בית הספר ועוד ועוד. ואולם במועד הוצאת המכתב חשבתי שדי בגורמים אליהם הוא הופנה.

84. אבקש להתייחס להוצאת המכתב גם למרכז הישראלי לנפגעי כתות.

א. ראשית, המרכז הוא NGO בעל מעמד ציבורי בכל הנושאים הרלוונטיים והגורמים הרשמיים עצמם מפנים לפרסומי המרכז. בדו"ח האחרון על כתות בישראל שהוציא משרד הרווחה ב-2011, לא מופיע פירוט של רשימת הכתות, אלא יש הפנייה לאתר המרכז לנפגעי כתות (העתק העמודים הרלבנטים בדו"ח מצורפים כנספח 6). מעבר לכך, לאורך ולרוחב הדו"ח מסתמך על פרסומי המרכז ומפנה אליהם. לפיכך, אפילו בנסיבות אחרות ופחות מובהקות, טבעי שאדם שמבקש להתלונן בקרב הרשויות בעניין הנוגע לדעתו לכת יפנה גם למרכז, שהרי הוא גורם מרכזי גם מבחינת הרשויות המוסמכות בכל העניינים הנוגעים לנושא.

ב. ובעיקר: המרכז היה מודע לחלוטין למכתב. כאמור, התלונה שהביאה להוצאת מכתב התלונה הגיעה בכלל אליו, והם עזרו לי בניסוחים ובקביעת הנמענים. צירוף המרכז כנמען נועדה לצרכים אדמיניסטרטיביים (תיק בתיקית "בני ברוך" במרכז). לא "פרסמתי" את המכתב למרכז כיוון שהמרכז ידע על התלונה שהגיעה ועל תוכן מכתב התלונה שלי עוד לפני ששלחתי אותו.

ומעבר לכך, עמדתו השלילית של המרכז לגבי 'בני ברוך' (לפיה מדובר בקבוצה בעלת מאפיינים כיתתיים מובהקים) היתה ידועה ומוכרת וממילא לא הושפעה על-ידי מכתב התלונה, שהוא עצמו היה שותף לניסוחיו. לפיכך, בנסיבות, לא היתה שום משמעות להוספת המרכז כנמען.

תוצאות הוצאת המכתב

85. הסתבר לי, כי מייד לאחר הוצאת מכתב התלונה, הוא הגיע לידי בני ברוך.
86. תחילה נעשה ניסיון לפעול מולי בקשר למכתב דרך בני, ורק לאחר שזה לא הצליח יצא מכתב האיום לפני תביעה, שבהמשכו הגיעה התביעה.
87. אציין, שבחצי השנה שלפני הוצאת מכתב התלונה הקשר שלי עם הבן היה רופף ביותר, וכמעט ולא קיים. אולי שיחה טלפונית פעם בשבוע או שבועיים. הם לא הגיעו אלינו במשך חודשים ארוכים מאד, כחצי שנה או יותר (עם הנכדים נשמר הקשר).
88. והנה, מייד אחרי הוצאת המכתב, זכינו לפרץ של "אהבה" ו"תשומת לב" מהבן ורעייתו. ממש ימים אחדים לאחר הוצאת המכתב התקשר אלינו הבן והציע שהם יבואו אלינו לשבת. לא רק שזה

היה אחרי חצי שנה שלא היו אצלנו כלל, אלא שזה היה לאחר שנים (שלוש או ארבע שנים), במהלכן לא הגיעו אלינו לשבת כלל.

89. התרגשנו מאוד לקראת השבת. התכוונו אליה בקפידה. קנינו אוכל כשר, העמדנו פלטת שבת וכו', אבל אז גילינו במהלכה, כפי שצינתי קודם, שבינתיים השתנו הדברים בבני ברוך ו"הוחלט" שאין צורך בשמירת שבת כהלכתה והתברר שאפשר לעשות מנגל בשבת וכו'.

90. יום יומיים לאחר השבת הוא התקשר לאשתי וביקש להיפגש איתה בבית קפה. היא נפגשה איתו. הוא אמר דברים אישיים של לקיחת אחריות מצדו על הקשר אתנו שלא נראה לי נכון לפרט אבל דרש מאתנו "לשנות דברים".

91. הוא ביקש שאוציא 'מכתב התנצלות', שאכתוב לנמענים אליהם שלחתי את מכתב התלונה ואודיע שאני חוזר בי מכל הטענות. הוא העביר לאשתי מסר ברור, שאם אני רוצה שהיחסים ישתפרו אני צריך לחזור בי ממכתב התלונה, שהיא הבינה ממנו שפוגע בבני ברוך ולכן פוגע בו או במעמדו בקבוצה. היה ברור לנו שהוא פועל תחת הנחיות או מסרים להוריד אותי ממכתב התלונה.

92. מספר ימים לאחר מכן הגיעו אלינו הבן ורעייתו שוב הביתה (כמובן, שתדירות חריגה ובלתי נתפסת מבחינת ביקורים, והיה לנו ברור שזה מלאכותי), ודיברנו. הוא חזר על אותם דברים. אני אמרתי לו שאני לא מתכוון להתנצל. שאני איני מגביל אותו בפעילותו ושהוא לא יגביל אותי. הם קמו והלכו.

93. למחרת התקשרו ואמרו דברים שאני לא רוצה לכתוב אותם מפאת כבודם ובעיקר כבודה של כלתי.

94. לאחר מספר ימים קיבלתי את מכתב האיום מבני ברוך. כאמור, החלטתי לא להיכנע. אבקש להדגיש, שגם לאחר שקיבלתי את מכתב האיום לא פרסמתי ולא הפצתי את מכתב התלונה.

95. בהמשך הזמין אותי בני למפגש עם חבריו. זה היה ניסיון ברור למניפולציה. הרגשתי שהם מנסים "לפוצץ" אותי באהבה: חיבוקים, נישוקים, תשומת לב מופלגת. הכל מופרז ומלאכותי, אבל גם מחושב וענייני. רצו להראות לנו שהכל בסדר, שהאנשים נפלאים.

96. בהמשך הפגיש אותי בני עם חבר בני ברוך שהוא מעין הפסיכולוג של הקבוצה, כי נפגשתי איתו ארבע פעמים, ביניהן שלוש עם הבן. בפגישות המשותפות ניסה כי בצורה ברורה "להטיל את האשמה" על בני (כלומר שהבעיה היא עם הבן ולא בקבוצה או בדפוסי החיים בה), ודרך שיחות אלה גם למדתי לא מעט על בני ברוך.

97. לאחר זמן רב קיבלתי מכתב תשובה ממנהלת המחוז במשרד החינוך – מצורף ומסומן נספח 7. המכתב התחמק מהתייחסות ישירה לדברים, והיום אני יודע שגם אינו משקף את התמונה במלואה. סביר בהחלט שמנהלת המחוז לא "שיקרה" לי, אלא שגם היא לא הכירה את התמונה המלאה, שבני ברוך טורחים להסתיר.

פעילותי בקשר לבני ברוד גם לאחר הגשת התביעה, ובפרט בעניין 'ביחד' – הזרוע הפוליטית של בני ברוד בעיריית פתח תקווה

98. התביעה היא חלק מאסטרטגיה ידועה של בני ברוד לנסות להשתיק ביקורת עליהם. להפחיד. להעביר מסר באופן שיטתי, שמי שיעז להגיד עליהם שהם "כת" יסתבך איתם בבתי משפט ויצטרך לשלם מחיר אישי. הם שולחים מכתבי איום ומגישים תביעות דיבה כאסטרטגיה שיטתית נגד מבקרים. הדבר אושר גם בתצהיר המענה לשאלון שהם הגישו במסגרת ההליכים המקדמיים בתיק זה.
- תצהיר המענה לשאלון שבני ברוד העבירו במסגרת ההליכים המקדמיים בתיק זה והמענה שנתנו לבקשה לגילוי מסמכים מצוי בתיק בית המשפט. המענה האחרון שניתן על-ידי התובעת (בעקבות החלטת בית המשפט) מצורף ומסומן נספח 8.
99. לשמחתי, ולמרות שביחס לעוצמה הכלכלית של בני ברוד אני שום דבר, אני יכול לעמוד כלכלית בניהול משפט נגדם, ולכן החלטתי לא להיכנע, וגם לא להסכים לכל מיני הסכמי פשרה ש"פותרים" את ההליך אבל רק יעודדו את בני ברוד להמשיך ולאיים בתביעות ולהגיש תביעות.
100. לא רק שלא נכנעתי לתביעה, המשכתי לפעול בעניין של בני ברוד גם לאחר הגשתה. כך, בבחירות המקומיות האחרונות לעיריית פתח-תקווה, הריצו אנשי בני ברוד רשימה של אנשים, בשם 'ביחד'. המועמדים (שגם נבחרו) הם מהבולטים באנשי בני ברוד, הפעילים היו חברי בני ברוד, והמנגנון כולו גויס לטובתה (ידעתי זאת מבני ואשתו, וכן מאנשים אחרים שהיו פעם בקבוצה ועזבו).
101. בני ברוד התגייסה באופן מוחלט להרצת הרשימה, לקמפיין בחירות יסודי שלא הותיר אבן על אבן. ראיתי ושמעתי מבני כיצד התגייסו והתמסרו לעניין. במקביל בני ברוד ו-'ביחד' פעלו באופן אגרסיבי, באיומים בתביעות, כנגד כל מי שניסה לטעון את המובן מאליו לגבי הקשר הברור בין 'ביחד' לבין בני ברוד.
102. ניסיתי להתגייס לעניין. קניתי שלט פרסום בחברת 'מקסימדיה' שיעמוד בכניסה לעיר, שיזהיר את האנשים שביחד זה בני ברוד, ושלדעתי בני ברוד זה כת. בני ברוד / ביחד גילו את הכוונה, שלחו מכתב איום ל'מקסימדיה', והאחרונה לא העלתה את השלט. כך, באמצעות התנהלות אגרסיבית ובכוח עוצמתם הכלכלית "השתיקו" אנשי בני ברוד טענות לגיטימיות לחלוטין נגדם.
103. לאחר מכן שילמתי מכיסי כדי לחלק את הפליירים בתיבות הדואר בבתים בעיר. הבנתי מכלתי, שהם ופעילי בני ברוד אחרים הלכו תיבת דואר תיבת דואר כדי להוציא מתוכן את הפליירים. היא אמרה לי בצחוק, שהידיים שלהם פצועות בגללי - ממש הדגימה לי ולאשתי בידיים את פעולת "שליפת" הפלאיירים מתיבות הדואר - כי בגללי היו צריכים לנבור בתיבות הדואר ולשלוף מהן את הפלאיירים.
104. לא זו בלבד שאנשי ביחד / בני ברוד פעלו כך, הם גם הגישו נגדי תלונה מופרכת במשטרה (!) על שביצעתי עבירה פלילית לפי חוק איסור לשון הרע. הגם שהתלונה מופרכת מבחינה מהותית ולא היה שום דבר פלילי בנושא [מצ"ב אישור סגירת תיק נספח 9] נדרשתי להגיע לחקירה מבזה,

להצטלם ולמסור טביעות אצבע כאחרון העבריינים. זו עוד דוגמא לדרך ההתנהלות של אנשי בני ברך.

105. גם אחרים שניסו להציג ברבים את הקשר בין 'ביחד' לבין בני ברך קיבלו מכתבי איום או תביעות.

106. הפעילות שלי בעניין 'ביחד' וקשריה עם בני ברך הופסקה בעקבות פגישה אחת בסדרה של פגישות ייעוץ משפחתית שהלכנו אליה אני ורעייתי ובני ואשתו. באחת פגישות הייעוץ המשפחתי שהתקיימה בשיאו של קמפיין הבחירות, ולאחר שניסיתי לפעול כפי שפירטתי, דרשו ממני בני ורעייתו להפסיק כל פעילות נגד 'ביחד'. כלתי אמרה לנו, שאם לא אפסיק את הפעילות נגד 'ביחד' הם ינתקו אתנו קשר באופן מוחלט ולא נראה יותר את הנכדים. בני אמר לנו שהוא יישב עלי שבעה.

107. חשוב לי לציין כי בני מעולם לא התבטא כלפינו כך, לא עד אז ולא מאז. עד כדי כך היתה הפעילות נגד 'ביחד' וחשיפת הקשר שלה עם בני ברך בעייתית מבחינת בני ברך, שרק היא הביאה את בני להתבטא כך.

108. בעצת היועצת המשפחתית נעניתי לדרישה הזו (רעייתי לא הסכימה בעקבותיה להגיע עוד לפגישות הייעוץ). אני חייב לציין שברור לי שבני פעל והתבטא כאן תחת לחצים כבדים - אני לא יודע אם מפורשים או לא מפורשים - של בני ברך. הבנתי שזה הרקע לדברים ולכן הסכמתי להמשיך את פגישות הייעוץ.

109. בסופו של דבר זכתה 'ביחד' להצלחה גדולה בבחירות, והפכה לסיעה הגדולה של ארבעה חברים במועצת העיר. רק בגלל התגייסות של סיעות דתיות היא לא זכתה להישג גדול עוד יותר.

110. עניין 'ביחד' היה דוגמא מובהקת לעניינים רבים שנוגעים לבני ברך:

א. דוגמא מובהקת מה יכולה לעשות קבוצה לא גדולה של אנשים - אולי כמה מאות לכל היותר - בעלי מחוייבות פנאטית לרעיון מסויים. על רקע אדישות כללית של הציבור הרחב (שם, לבחירות מקומיות), קבוצה זו של אנשים יכולה פשוט להשתלט על הזירה. כך עשו בני ברך עם פתח תקווה. כך הם מנסים לעשות עם מפלגת הליכוד ברמה הלאומית.

ב. דוגמא לפעילות באמצעות גופים "אחרים": בני ברך מעוניינת בכוח ברמה הפוליטית המקומית, אבל לא מעוניינת להיחשף באופן ישיר, ולכן מקימה גוף אחר, שכאילו "אינו קשור" אליה. כך פעלה במחאה החברתית עם תנועת הערבות. כך פעלה בזירה החינוכית עם 'לגדול בכיף'. ולא רק פעולה באמצעות גוף אחר, אלא גם פעולות אגרסיביות להכחשת הקשר המובן מאליו בין שני הגופים.

ג. דוגמא לחוסר הבושה לשקר ולהיתמם למען "המטרה", בחזקת כל האמצעים כשרים להשגת מטרה הנראית להם ראויה. הרי ברור היה לכל מי שמצוי היה בעניינים, כי 'ביחד' קשורה בטבורה לבני ברך, ובכל זאת הכחישו זאת ברבים ללא בושה. כאשר שאלתי את בני על כך הוא אמר לי "כולם משקרים. גם לנו מותר".

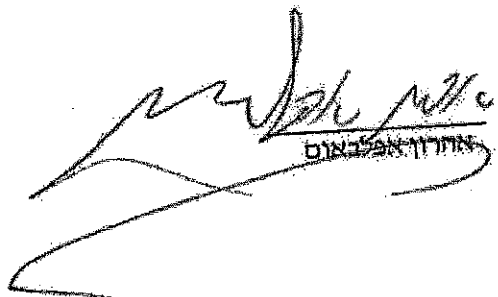
ד. דוגמא להתנהלות אגרסיבית, ולהגשת תביעות ואיומים בתביעות נגד מי שמעז למתוח ביקורת, לחשוף את האופן בו פועלים. כלומר ניסיונות לעשות שימוש בהליכים משפטיים כדי להשתיק ביקורת בזירה הציבורית.

111. גם האופן בו ניהלה בני ברך משפט זה היא אינדיקציה מובהקת לתפיסה הבסיסית בה מחזיקים אנשי בני ברך לפיה למען "המטרה הקדושה", לטובת הקבוצה והאינטרסים שלה,

מותד לשקר ולהיתמם, וכמובן להסתיר מהחוף עד כמה שניתן את מה שמתחולל בתוך הארגון. וכך נמנעה בני ברך מלהשיב על שאלות שהועברו לה ולגלות מסמכים שהתבקשו, תוך העמדת פנים חסרת גושה של המצהירים מטעמה, שהמושגים אינם מוכרים להם וטענות שווא דומות. המענה הראשון שנתנה התובעת לבקשה לגילוי מסמכים ולשאלון מצוי בתיק בית המשפט, והמענה האחרון שנתנה בעקבות החלטת בית המשפט העמיק צורף כנספח 8 לעיל.

112. אני מרגיש מחויב לפעול מול בני ברך משום שאני חרד באופן אותנטי לחלוטין ממה שקבוצה פנאטית כזו יכולה לחולל לחברה ולמדינה. ההיסטוריה מלמדת, שצריך קבוצה קטנה מאד של אנשים פנאטים, המסורים באופן טוטלי לרעיון, כדי "to make something happen".

113. זהו שמי זוהי חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

אהרון אפלואם

תאריך:
16.1.16

אישר

אני החייב, עו"ד
מסי רישיון 12810
נאשר בזאת שמר אהרון אפלואם, מספר ת.ז. 12810, אחרי שהזהרתיו שעליה להצהיר את האמת וכי יחיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה בפני היום, 16.1.16

נילי פרידלנדר
עורכת דין
מסי רישיון 12810
עו"ד
